

Sygn. akt III KK 130/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 maja 2014 r.,

sprawy **L. L.**

skazanego z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie
monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 11 września 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 8 marca 2013 r.

p o s t a n a w i a:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,

**2) zwolnić skazanego z kosztów sądowych postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. - Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w S. z dnia 8 marca 2013 r. (sygn. akt ... 32/13) L. L. został skazany za czyn z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.) na karę 10

miesiący z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby dwóch lat. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 11 września 2013 r. (sygn. akt ... 259/13).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającej na tym, iż w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona rażąco naruszenie szeregu przepisów prawa wymienionych w kasacji.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w W., Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w S. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niniejsza kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co pozwalało na jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Z uwagi na to, że wykonanie kary wymierzonej skazanemu zostało zawieszone, możliwość skutecznego wniesienia kasacji w niniejszej sprawie jest niezwykle wąska i ogranicza się wyłącznie do wykazania wystąpienia tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 k.p.k. Zatem przedmiotem analizy Sądu Najwyższego będzie wyłącznie podniesiony przez skarżącego zarzut, iż w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona.

Skarżący podniósł, że sędzia Sądu Rejonowego A. W. „nie była uprawniona do wydawania w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej wyroków”, bowiem przeniesienie jej na stanowisko służbowe do Sądu Rejonowego w W., Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w S. podpisane było przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Na poparcie swojej argumentacji w tym przedmiocie przytoczył uchwałę Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2014 r. (BSA-4110-4/13, OSNKW 2014 z. 4).

Podkreślić jednak należy, że bliższa analiza tezy wspomnianej uchwały prowadzi do zgoła odmiennych wniosków niż te, które wysnuwa skarżący. Sąd Najwyższy orzekł, że

„1. W wydaniu decyzji o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe na podstawie art. 75 § 3 w zw. z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p. Minister Sprawiedliwości nie może być zastąpiony przez sekretarza ani podsekretarza stanu.

2. Wykładnia dokonana w uchwale wiąże od chwili jej podjęcia”.

Zauważyć dalej wypada, że zgodnie z treścią art. 61 § 6 ustawy o Sądzie Najwyższym uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z chwilą ich podjęcia uzyskują moc zasad prawnych i w tym zakresie są wiążące dla innych składów tego Sądu.

Nie ulega zatem wątpliwości, że przytoczona uchwała pełnego składu Sądu Najwyższego dotyczy sytuacji będącej kanwą kasacji w niniejszej sprawie.

Zgodnie z treścią zacytowanej uchwały, wszystkie decyzje o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe, wydane w oparciu o przepis art. 75 § 3 w zw. z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p. do dnia 28 stycznia 2014 r. przez sekretarza stanu, bądź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, są skuteczne.

W konsekwencji, brak jest podstaw do uznania, że orzeczenie, wydane przez sąd z udziałem sędziego przeniesionego na miejsce służbowe na podstawie wydanej przed 28 stycznia 2014 r. decyzji podpisanej przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, dotknięte jest bezwzględną przyczyną odwoławczą, wskazaną w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.

Wobec powyższego należało orzec, jak w sentencji.